

Rahvusvaheliselt tuntud ooperiartist Lauri Vasar puhkab maakodus Jõgevamaal

Tänavune Georg Otsa preemia laureaat, bariton Lauri Vasar on mänginud rolle pea kõikides kuulsates Euroopa ooperiteatrites. Võimalik, et välismaal teatakse teda rohkemgi kui Eestis. Sün-nimaal tuntakse Laurit aga eriti hästi Põltsamaa vallas Pajusi kandis, kus juba mitmekümnendat aastat asub tema pere maakodu.

JAAAN LUKAS

Lauri Vasar kogub maakodus energiat, nautides loodust ja tehes toimetusi, mis maaelus ikka olulised.

Alustame juttu maako-dust Pajusi kandis. Selle juhatus teie emale, Ülla Millistferile, kätte laulja ja näitleja Vello Viisimaa, kes Pajusis kultuurielu edendas?

1982. aastal oli mul kurgu-mandlite operatsioon. Olin haiglas. Ema tuli mulle koos kasuisaga Mustamäe haiglasse järele ja ütles, et lähme üht maja vaatama. Sõitsime Zaporozhet-siga Põltsamaa suunas. Maja, mida nägime, oli tühjana seis-nud ja täbaras olukorras, seda ümbritses umbrohudžungel. Tubades hakkas silma prügi, ninna tungis kopituse lõhn. Ometi oli selles kohas midagi, mis meile hästi sümptatiseeris. Nii ütlesin ma 11-aastase poisina: „Me jääme siia ja ma hakkam pörandaid pühkima.“

Kõik suved, mis ooperi-laulja tööst vabad, olete siin maakodus veetnud?

Olen seda püüdnud. Vahel toimuvad suviti ka festivalid. Üldiselt olen hoiaku võtnud, et suvi on puhkuse ja maako-du aeg, mida naudin. Mul on vaja loodust ja rahu. Maakodus veedame ka kõik jõulud, sest maja on sedavõrd korda tehtud, et siin saab elada ka talvel.

Kuidas on tänavune suvi möödunud?

Tulin maakoju juba juuni algul. Alates märtsist on minu töölepingud kõikide ooperiteatritega katkestatud. Sellega seoses kaotas 27 etenduse honorari. Minu selle hooaja viimane etendus oleks olnud 5. juulil Berliini Riigiooperis, kus ma Figaro rolli Mozardi „Figaro pulmas“ laulma oleks pidanud.

Millal ooperimaailm taas normaalselt toimima hakkab?

Täpselt ei oska seda praegu veel keegi öelda. Valitsuste poolt tulevad pidevalt uued käsud ja reeglid. Ma tean, et väga paljud ooperimajad on isegi oma ukseid kuni detsembri lõpuni sulgenud. Mõnedes teatrites käib meeletu mängukavade ümber plaanimine, sest praegu ei tohi veel suured koorid üles astuda.

See tähendab seda, et ooperimajad püüavad pärast suvepuhkust vaid selliseid oopereid lavale tuua, milles ooperikoori vaja ei läheks. Aga mis teatrites toimuma hakkab ja kas üldse midagi toimuma hakkab, seda on peaaegu võimatu ennustada.

Esimest korda saite avalikkusele tuttavaks 1975. aastal, kui Estonia teatri muusikalis „Suvitajad“, mis tehtud Juhana Smuuli „Muhu monoloogide“ järgi, laulsite „Kui on meri hülgehall“. Kuivõrd tekitas see staaritunde ja soovi lauljaks või näitlejaks saada?

Muusikalis seda laulu tegelikult polnud. Seal olid mul laulda teised laulud. „Kui on meri hülgehall“ laulsin filmis „Siin me oleme“, mida lavastaja Sulev Nõmmik teha otsustas, arvestades „Suvitajate“ populaarsust.

Laulu „Kui on meri hülgehall“ laulsin sisse Tallinna telemaja studios. Selle kõlades kõn-nin aga filmis ujumispükste väel ja ajan karjas lehma. Filmivõtetel M u h u m a a l ööbisime ema-

ga, tema oli mul kaasas, ühes suure talumajas. Kui sõidan Muhumaale, käin seda ikka südant-soojendava tunde vaatamas.

Ennast staarina ma seoses muusikali ja filmiga küll ei tundnud ja soovi lavale jõuda siis ka veel ei tekkinud. Suurema osa lapsepõlvest veetsin Estonia teatris, kus isa Harri Vasar oli operetilaulja, ema Ülla Millistfer töötas pianistina. Nüüd on palju muutunud, tookordses Estonias tundsin aga kõiki käike ja labürinte. Vahel istusin orkestriaugus dirigendi puldi lähedal ja kuulasin viulimängu.

Mäletan, et olin viieaastane, kui ütlesin emale: „Mul on vaja õppida viulimängu, sest see on maailma kõige ilusama kõlaga pill.“ Nii hakkasingi muusikakoolis viulimängu õppima. Hiljem lõpetasin muusikakeskkooli vioola erialal. Siis aga tundsin, et ma ei tee päris seda, mida hing ihkab. Hakkasin teatrit igatsema. Pärast muusikakeskkooli lõpetamist kavatsesin isegi lavakunstikateedrisse kandideerida.

Sel aastal aga vastuvõttu ei toimunud. Siis hakkasin tegelema laulmisega. Sain aru, et see on kõige hingelähedase, sest saan ooperilauljana ühendada muusika näitlemisega. Nii asusin Muusikaakadeemias õppima laulerialal.

Kas isa Harri Vasar (1926–1994) oli eeskujuks? Tema oli küll tenor, teie bariton?

Hääle poolest olen tegelikult isegi veel bassbariton. Eks isa oli ikka eeskujuks. Olin nagu teatriellu sündinud ja kasvanud. Isa kuulus laulja ning näitlejana tekitas minuski kuulsa tunde. Hiljem süvenes küll soov, et minusse ei suhtutaks mitte ainult kui Harri Vasara poega, vaid kui iseseisvasse ooperilauljasse. Üld-

Toredoor Escamillo roll Georges Bizet ooperis „Carmen“ Hamburgi Riigiooperis.

FOTO: ERAKOGU

sus teab teda ehk kõige paremini laulu „Kas ema südant tunnet sa“ lauljana.

Samuti laulis isa paljusid ope-reti- ja muusikalipalu. Nii laulis ta Estonia teatri esimeses „West Side Story“ lavastuses Tony rolli. Partneriks oli talle siis veel verinoor Helgi Sallo. Mitukümmend aastat hiljem lavastas Neeme Kuningas Muusikaakadeemia lauleriala tudengitega samuti „West Side Story“, etenduse paigaks Tallinna Linnahall ja meie näitejuhiks imeline Helgi Sallo.

Mina mängisin selles lavastuses Puerto Rico kamba pealikut Bernardot. Kui veel enda perest rääkida, siis ooperilaulja oli ka mu emapoolne vanaisa Heino Otto (1915–1982).

Miks ja kuidas algasid õpingud välismaal?

Tundsin, et tahan minna välismaale õppima. Põhjuseks oli soov oma tee leida. Alustasin õpinguid Grazi ülikoolis. Et sealne professor asus tööle Salzburgi

Mozarteumi, otsustasin ka sinna eksamid teha. Mind võeti vastu. Õpinguid toetas Eesti Kulturkapital. Salzburgi ülikoolis maksti väga kõrget stipendiumi, mida said vaid kolm parimat üliõpilast terve kooli peale.

Kuivõrd erineb ooperi-lauljaks õppimine Eestis ja Austrias?

Teatud mõttes on see sarnane. Muusikaerialad ja soololaulu esitamise oskuste omandamine on üldjoontes sama. Salzburgis toimus õpingute põhiosa ooperistudios, rohkesti tähelepanu pöördi näitlejameisterlikkusele ja koostööle orkestriga.

Tänavu märtsis teatriu-hindade jagamisel pälvistate Georg Otsa preemia. Tunnustamisel peeti ennekõike

Pajusi kandis suvitav Lauri Vasar peab Jõgevamaast lugu.

FOTO: LY SARAPSON

silmas teie kõrget vokaalset meisterlikkust, väljendusrikkust ja sügavalt läbitunnetatud erilistele karakteritele loomist maailma tuntumatel ooperi- ja kontserdilavadel ning kodupubliku ees. Mida preemia Teie jaoks tähendab?

Georg Otsa preemia saamine üllatas mind väga ja mul on selle üle siiralt hea meel. On nii hea tunda ja teada, et tööd märgatakse ja tunnustatakse ka minu kodumaal Eestis.

On Teil ka vahetuid lapsepõlvemälestusi Georg Otsast?

Jah, olen teda Estonia teatris näinud. (Lauri ema Ülla lisas, et Lauri on Estonias toimunud ooperiproovi ajal ka Georg Otsa süles istunud – toim).

Milliseid rolle peate suu-remateks kordaminekuteks?

See rida on päris pikk. Lauljate algusaastatel oli mul isearanis palju rolle Wolfgang Amadeus Mozardi loomingust. Mozarti ooperite rollid on alati minu repertuaaris püsinud.

Kuivõrd olete laulnud operettides ja muusikalides?

Lauri Vasar

Sündinud 17. oktoober 1970 Tallinnas

Õppis laulmist Eesti Muusika ja Teatriakadeemias ning Salzburgi Mozarteumis.

2002–2007 koosseisuline laulja Linzis ja Hannoveris Alates hooajast 2009–10 Hamburgi Riigiooperi solist Koostöölepingud erinevate Euroopa ooperimajadega.

Tunnustused:
Georg Otsa nimeline auhind 1970

Põhitööga seonduvalt mitte. Erinevalt rahvusooperist Estonia mängitakse välismaal tuntud ooperimajades ainult oopereid. Tuntud muusikaliartist on aga mu öde Ele Millistfer, kes samuti mitukümmend aastat kõik oma suved meie maakodus Pajusi kandis veetis. Nüüd on tal koos perega käsil ilusa maakodu rajamine Suure-Jaani kanti.

Kui palju on aega maakodus viibides Jõgevamaal ringi vaadata?

Seda jätkub ikka. Põltsamaa linn on hästi tuntud, seal käime pidevalt. Alates poisieast kuni tänaseni on Põltsamaal vist käidud miljon korda. Ka poode küllasta-me alati Põltsamaal. Äsja vaatasin ka Kamari veesusakeskust. Veesusatamist pole siiski ise veel riskinud proovida. Hiljutisel ringsõidul viibisime ka Jõgeval, mis samuti kauniks paigaks muutunud. Olen rõõmus, et saan teha tööd, mis mulle väga meeldib ning Eestimaa võlusid nautida ühes kaunimas ja omapärasemas maakonnas, Jõgevamaal.